

3) Do sądu krajowego należy określenie, z uwzględnieniem w szczególności zasady równego traktowania oraz zasady neutralności podatkowej, biorąc pod uwagę treść świadczonych usług, a także warunki ich wykonywania, czy uznanie danego podmiotu prywatnego mającego cel zarobkowy, a w związku z tym niemającego w świetle prawa krajowego statusu „charity”, za podmiot mający społeczny charakter do celów zwolnień przewidzianych w art. 13 część A ust. 1 lit. g) i h) szóstej dyrektywy 77/388, przekracza zakres swobodnego uznania przyznanego tymi przepisami Państwu Członkowskim na potrzeby takiej kwalifikacji.

(¹) Dz.U. C 21 z 24.01.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C-536/03 (wniosek Supremo Tribunal Administrativo o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym):
António Jorge L^{da} przeciwko Fazenda Pública (¹)

(Podatek VAT — Artykuł 19 szóstej dyrektywy VAT — Odliczenie podatku naliczonego — Działalność w sektorze nieruchomości — Towary i usługi wykorzystywane zarówno do transakcji podlegających opodatkowaniu, jak i transakcji zwolnionych z podatku — Częściowe odliczenie)

(2005/C 182/24)

(Język postępowania: portugalski)

W sprawie C-536/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) postanowieniem z dnia 26 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 22 grudnia 2003 r., w postępowaniu: **António Jorge L^{da} przeciwko Fazenda Pública**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), J. Makarczyk, P. Küris i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 19 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, stoi na przeszkodzie temu, aby do mianownika ułamka umożliwiającego obliczenie części podlegającej odliczeniu została włączona wartość robót

budowlanych w toku wykonanych przez podatnika w ramach działalności w sektorze budownictwa cywilnego, jeśli wartość ta nie odpowiada przekazaniu towarów lub świadczeniu usług, którego już dokonał, które zostało rozliczone lub za które otrzymał zapłatę.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.02.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 7 czerwca 2005 r.

w sprawie C-543/03 Christine Dodl, Petra Oberhollenzer przeciwko Tiroler Gebietskrankenkasse (wniosek Oberlandesgericht Innsbruck o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (¹)

(Rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i nr 574/72 — Świadczenia rodzinne — Zasiłek wychowawczy — Prawo do świadczeń tego samego charakteru w Państwie Członkowskim miejsca zatrudnienia i w Państwie Członkowskim miejsca zamieszkania)

(2005/C 182/25)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-543/03 **Christine Dodl, Petra Oberhollenzer** przeciwko **Tiroler Gebietskrankenkasse**, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) postanowieniem z dnia 16 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 29 grudnia 2003 r., Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans i A. Rosas, prezesi izb, C. Gulmann, J.-P. Puissechet, K. Schiemann (sprawozdawca), J. Makarczyk, P. Küris, E. Juhász, U. Löhmus, E. Levits i A. Ó Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: L. A. Geelhoed; sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 7 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Dana osoba posiada przymiot „pracownika” w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem (WE) nr 1386/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. od chwili gdy jest ona ubezpieczona, choćby na wypadek tylko jednego ryzyka, z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego lub fakultatywnego w ramach powszechnego lub szczególnego systemu zabezpieczenia społecznego o którym mowa w art. 1 lit a) tego samego rozporządzenia, bez względu na istnienie stosunku pracy. Do sądu krajowego należy dokonanie koniecznych ustaleń w celu określenia czy, podczas okresu, za który skarżące w postępowaniu przed sądem krajowym żądają spornych zasiłków, podlegały one działowi austriackiego systemu zabezpieczenia społecznego i w rezultacie, były one objęte zakresem pojęcia „pracownik najemny” w rozumieniu tego przepisu art. 1 lit. a).

2. Jeśli zarówno ustawodawstwo Państwa Członkowskiego miejsca zatrudnienia jak i ustawodawstwo Państwa Członkowskiego miejsca zamieszkania pracownika najemnego przyznaje w odniesieniu do tego samego członka rodziny i za ten sam okres uprawnienie do świadczeń rodzinnych, to właściwym Państwem Członkowskim w zakresie wypłacania wspomnianych świadczeń jest, zasadniczo, na podstawie art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia nr 1408/71, zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 410/2002 z dnia 27 lutego 2002 r. Państwo Członkowskie miejsca zatrudnienia.

Jednakże, jeśli osoba sprawująca opiekę nad dzieckiem, w szczególności współmałżonek lub konkubent pracownika, wykonuje działalność zawodową w Państwie Członkowskim miejsca zamieszkania, to świadczenia rodzinne powinny, na podstawie art. 10 ust. 1 lit. b) ppkt i) rozporządzenia nr 574/72, być wypłacane przez to Państwo Członkowskie, bez względu na to, kto jest bezpośrednim beneficjentem tych świadczeń określonym w ustawodawstwie tego państwa. Przy tym założeniu, wypłacanie świadczeń rodzinnych przez Państwo Członkowskie miejsca zatrudnienia jest zawieszane do kwoty tych świadczeń rodzinnych przewidzianych przez ustawodawstwo Państwa Członkowskiego miejsca zamieszkania.

(¹) Dz.U. C 85 z 03.04.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie C-15/04 *Koppensteiner GmbH przeciwko Bundesimmobiliengesellschaft mbH* (¹) (wniosek Bundesvergabeamt o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 89/665/EWG — Procedura odwoławcza w zakresie udzielania zamówień publicznych — Decyzja o cofnięciu zaproszenia do składania ofert po ich wpłynięciu — Kontrola sądowa — Zakres — Zasada skuteczności)

(2005/C 182/26)

(język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-15/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym,

złożony przez Bundesvergabeamt (Austria), postanowieniem z dnia 12 stycznia 2005 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 stycznia 2005 r., w postępowaniu: *Koppensteiner GmbH przeciwko Bundesimmobiliengesellschaft mbH*, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (sprawozdawca), P. Küris i G. Arestis, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 2 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Właściwy sąd jest zobowiązany do niezastosowania przepisów krajowych, które nie pozwalają mu na wypełnienie zobowiązania wynikającego z art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 89/665 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane zmienionej dyrektywą Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi.

(¹) Dz.U. C 85 z 3.4.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C-43/03 *Finanzamt Arnsberg przeciwko Stadt Sundern* (¹) (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 25 — Wspólny system ryczałtu stosowany do producentów rolnych — Dzierżawa terenów łowieckich w ramach komunalnego gospodarstwa leśnego — Pojęcie „usługi rolnicze”)

(2005/C 182/27)

(język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-43/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) postanowieniem z dnia 27 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 kwietnia 2004 r., w postępowaniu: *Finanzamt Arnsberg przeciwko Stadt Sundern*, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský i A. Ó Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: